

Opinia Komitetu Regionów – Kosmiczna polityka przemysłowa UE

(2013/C 356/09)

KOMITET REGIONÓW

- Wskazuje na istotne aspekty wymagające uregulowania w kontekście rodzącej się polityki kosmicznej UE: normy przemysłowe, kwestie związane z operacjami technicznymi oraz komercyjne wykorzystanie infrastruktury komunikacji satelitarnej.
- Zgadza się, że kształtowanie zorientowanej na popyt polityki publicznej w zakresie sektora kosmicznego UE ma na celu wzmocnienie pozycji użytkowników, jednak nie może ograniczać się do dotacji dla konsumentów.
- Wzywa Komisję Europejską do opracowania kryteriów użyteczności publicznej służących władzom publicznym w ramach ich kompetencji i potrzeb, które to kryteria będą stosowane podczas dokonywania oceny popytu wśród użytkowników.
- Zaznacza, że bliskie relacje między szczeblem lokalnym/regionalnym, który współpracuje z sektorami przemysłowymi w celu rozpoznania i wsparcia ich pierwszych kroków, a szczeblami krajowymi/wspólnotowymi powinny stanowić istotny aspekt polityki przemysłowej UE.
- Pragnie zwrócić uwagę na dowody uzyskane z najlepszych lokalnych i regionalnych praktyk, które wskazują na to, iż w przytłaczającej większości przypadków usługi niższego szczebla w ramach programu Copernicus/GMES spełniają potrzeby polityki publicznej i okazują się przydatne do realizacji celów publicznych.
- Proponuje, by usługi i zastosowania opracowane w oparciu o technologie kosmiczne mogły być współfinansowane z funduszy strukturalnych, pod warunkiem że istnieje wystarczająca wola polityczna oraz świadomość tych, którzy zarządzają funduszami. Mechanizm tego rodzaju wdrożono już w ramach finansowych na lata 2007–2013, kiedy to niewykorzystane środki z funduszy spójności/EFRR były przydzielane na nowy priorytet: satelitarny internet szerokopasmowy dla regionów oddalonych.
- Wyraża opinię, że operacyjna faza programu Copernicus jest kluczowa dla przełomu gospodarczego w rozwoju nowych technologii, jednak do podołania kosztom rozpoczęcia działalności związanym z wykorzystaniem nowych technologii przez szereg użytkowników konieczne będzie wsparcie finansowe.

Sprawozdawca	Adam STRUZIŁ (PL/PPE), marszałek województwa mazowieckiego
Dokument źródłowy	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Kosmiczna polityka przemysłowa UE: uwolnienie potencjału wzrostu gospodarczego w sektorze kosmicznym”
	COM(2013) 108 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Przyjmuje z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji, który wyraźnie stwierdza, jak istotna jest kosmiczna polityka przemysłowa UE.

Uwagi wstępne

2. Podkreśla, że sektor kosmiczny stanowi kluczowy element strategii „Europa 2020” oraz jej inicjatyw przewodnich, w szczególności „Unii innowacji” i „Polityki przemysłowej”. Technologia kosmiczna ma szczególne znaczenie dla gospodarki opartej na wiedzy, wywiera wpływ na przyszłą konkurencyjność gospodarczą oraz dostarcza narzędzi służących rozwiązywaniu innych niecierpiących zwłoki problemów dotyczących Ziemi. Kosmiczną działalność typu spin-off można zdefiniować jako to, czego nauczono się lub to, co zostało zmienione, podczas prowadzenia działań w przestrzeni kosmicznej, i co następnie jest wykorzystywane lub przekazywane innym kontekstom, przez co tworzy dalszą wartość gospodarczą.

3. Zauważa, że zgodnie z dokonaną przez ESA oceną tworzących wartość dodaną sektorów niższego rzędu związanych z zastosowaniami opartymi na wykorzystywaniu przestrzeni kosmicznej rynek europejski jest mniejszy i mniej wyspecjalizowany pod względem rynku prywatnego niż rynek światowy. Co więcej, w przeciwieństwie do sytuacji w innych krajach prowadzących działalność kosmiczną wyjściowych norm i działań nie wyznacza przemysł obronny. Na całym świecie większość przedsiębiorstw działa w kilku segmentach i wzdłuż łańcucha wartości. W Europie właściwie żaden podmiot nie kontroluje całego łańcucha wartości. Ogólnie rzecz biorąc, specjalizacja w Europie (skupiająca się na konkretnych zastosowaniach nawigacji satelitarnej) jest nieco mniejsza niż na świecie.

4. Ma pełną świadomość głównych zagadnień polityki dotyczącej sektora kosmicznego UE, do których należą: organizacja rynku, uproszczenie administracyjne, zasady udzielania zamówień publicznych, dostęp do danych, instytucje publiczne jako klienci oraz ramy regulacyjne.

5. Uznaje, że – ogólnie rzecz biorąc – przemysł kosmiczny UE ma olbrzymi wpływ na pozycję naukową i technologiczną Europy. Obejmuje to wspieranie europejskiej bazy naukowo-technologicznej oraz bardziej rozległego wpływu technologii kosmicznej na szerszej rozumianą gospodarkę.

6. Zgadza się z konkluzjami Rady z 30 maja 2013 r. pt. „Kosmiczna polityka przemysłowa UE – uwolnienie potencjału

wzrostu gospodarczego w sektorze kosmicznym” co do tego, że dla dobra zrównoważonej bazy przemysłowej udział MŚP w łańcuchu dostaw jest kluczowym elementem konkurencyjności europejskiego przemysłu kosmicznego, i przyłącza się do skierowanego do Komisji wezwania Rady o to, aby dokonywać dalszej oceny zapotrzebowania na nowe innowacyjne instrumenty finansowe.

7. Uważa, że z punktu widzenia władz lokalnych i regionalnych szczególnie ważne jest promowanie w polityce unijnej sięgania po zastosowania oparte na wykorzystaniu przestrzeni kosmicznej oraz że UE powinna z tego względu opracować właściwe środki wsparcia służące stymulowaniu rozwoju i realizacji zastosowań opartych na wykorzystywaniu przestrzeni kosmicznej przez użytkowników publicznych i prywatnych, w szczególności wśród władz lokalnych i w sektorze MŚP, jak również powiązane środki wspierania innowacji.

A. Cele i działania w ramach polityki przemysłu kosmicznego

8. Podziela opinię Komisji, że przestrzeń kosmiczna jest niezwykle ważna dla UE i jej obywateli oraz, podobnie jak Komisja, dostrzega wielkie wyzwania, przed którymi stoi europejski przemysł kosmiczny w obliczu wydarzeń we wschodzących potęgach kosmicznych (takich jak Chiny i Indie). Według diagnozy zamieszczonej w komunikacie sytuacja ta jest wynikiem niedostatecznego finansowania, a nie braku skuteczności po stronie europejskiego sektora kosmicznego.

9. Rozumie, że w czasie, gdy UE oraz państwa członkowskie mają trudności finansowe, kosmiczna polityka przemysłowa UE powinna koncentrować się na budowaniu fundamentów przysłego wzmocnienia sektora na światowym rynku oraz na likwidowaniu przeszkód mogących utrudnić ten proces. Z tego względu Komitet w pełni popiera cele opisane w komunikacie: ustanowienie ram regulacyjnych, budowę konkurencyjnej bazy przemysłowej, stymulowanie oszczędności kosztowej, rozwijanie rynków dla zastosowań kosmicznych oraz zapewnienie niezależności technologicznej i niezależnego dostępu do przestrzeni kosmicznej.

10. Popiera argument, że skuteczne zarządzanie przestrzenią kosmiczną w Europie wymaga porozumienia między głównymi zainteresowanymi stronami, tj. KE, ESA oraz państwami członkowskimi, zauważając, że z politycznego punktu widzenia wspólne podejmowanie decyzji w ramach europejskiej polityki obronnej ułatwiłoby współpracę między krajowymi sektorami wojskowymi, na czym skorzystałby również cywilny sektor kosmiczny.

11. Docenia osiągnięcia rynkowe europejskiego sektora kosmicznego, zwłaszcza w dziedzinie łączności satelitarnej, i wspiera Komisję w jej wysiłkach na rzecz utrzymywania konkurencyjności tego segmentu na światowym rynku. Z tej perspektywy zdecydowanie popiera inicjatywę dotyczącą zagwarantowania operatorom europejskim dostępu do częstotliwości radiowych. Kwestia ta ma znaczenie dla regionów, ponieważ łączność satelitarna zapewnia środki umożliwiające niwelowanie różnic w dostępie do łączności szerokopasmowych na obszarach słabo zaludnionych.

12. Uznaje, jak istotna jest technologiczna niezależność europejskiego sektora kosmicznego, i zgadza się z proponowanymi rozwiązaniami, takimi jak wzajemna wymiana z sektorami niezwiązanymi z przestrzenią kosmiczną, zaproszenie do składania odnośnych projektów w ramach programu „Horyzont 2020” oraz inwestowanie w szkolenie wykwalifikowanej siły roboczej na potrzeby przemysłu kosmicznego.

13. Zastanawia się jednak, czy dostępne finansowanie (np. w ramach programu „Horyzont 2020”) byłoby wystarczające, by uczynić istotny krok naprzód w rozwoju niezależności technologicznej. Z tego względu wzywa Komisję do przedstawienia szczegółowego planu wskazującego, w jaki sposób cel ten ma zostać osiągnięty.

14. Sugeruje, że jeżeli chodzi o kwestię wykwalifikowanej siły roboczej, to wyjściowym priorytetem powinno być rozpoczęcie poszukiwań w nowych państwach członkowskich UE, z których wszystkie wyraziły ambicję i zainteresowanie dołączeniem do grupy krajów prowadzących działania kosmiczne, a co więcej wykazały się wysokim poziomem kształcenia w zakresie inżynierii i nauk fizycznych.

15. Stanowczo popiera rozwój rynku zastosowań i usług kosmicznych i odnotowuje, że władze lokalne i regionalne mogą odegrać fundamentalną rolę w tym procesie.

16. W tym kontekście pragnie przypomnieć, że władze lokalne i regionalne są istotnymi użytkownikami końcowymi usług kosmicznych. Jednak, aby w pełni wykorzystać potencjał zastosowań kosmicznych, władze lokalne i regionalne muszą być bardziej świadome płynących z nich korzyści. Konieczny jest bardziej ożywiony dialog między dostawcą usług a użytkownikiem końcowym.

17. Uważa ponadto, że władze lokalne i regionalne w obrębie swoich terytoriów umożliwiają nawiązanie kontaktu różnym podmiotom gospodarczym oraz podmiotom zaangażowanym w trójkąt innowacji. Władze lokalne i regionalne odpowiadają za programy innowacji oraz programy dotyczące MŚP, które mogłyby być powiązane z przestrzenią kosmiczną i w ten sposób przyczynić się pod względem strategicznym do rozwoju rynku kosmicznego.

18. Zauważa również, że poprzez swój kontakt ze społeczeństwem władze lokalne i regionalne mają wyjątkowy dostęp

do różnych grup społecznych na swoich terytoriach, co sprawia, że idealnie nadają się do tego, by informować ludność o korzyściach płynących z usług kosmicznych. W tym kontekście szczególnego znaczenia nabiera tworzenie sieci władz lokalnych i regionalnych, takich jak np. sieć NEREUS (Sieć Regionów Europejskich Wykorzystujących Technologie Kosmiczne).

B. Ogólne obawy lokalne i regionalne

19. Uznaje, że z perspektywy regionów jako jednego z głównych użytkowników zastosowań satelitarnych, w szczególności usług i produktów programu Copernicus/GMES, kosmiczna polityka przemysłowa UE powinna wspierać innowacje techniczne i usuwać przeszkody utrudniające ich rozwój. Sukces polityki kosmicznej UE będzie mierzony w kategoriach wzrostu, zmniejszenia kosztów, efektów rozlania między sektorami oraz stworzenia produktywnych miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji.

20. Podziela opinię Komisji, że wspieranie innowacji po stronie popytu to główne wyzwanie, z jakim należy zmierzyć się w ramach polityki kosmicznej UE, aby regiony i obywatele UE odnieśli korzyści z funduszy zainwestowanych już w przestrzeń kosmiczną w programach ramowych.

21. Zgadza się, że kształtowanie zorientowanej na popyt polityki publicznej w zakresie sektora kosmicznego UE ma na celu wzmocnienie pozycji użytkowników, jednak nie może ograniczać się do dotacji dla konsumentów.

22. Wzywa Komisję do opracowania kryteriów użyteczności publicznej służących władzom publicznym w ramach ich kompetencji i potrzeb, które to kryteria będą stosowane podczas dokonywania oceny popytu wśród użytkowników.

23. Zauważa, że – z perspektywy regionalnej – lokalni i regionalni użytkownicy końcowi będą korzystać z usług i produktów programu Copernicus tylko wówczas, jeżeli będą dostrzegać wyraźne argumenty ekonomiczne przemawiające za ich wykorzystaniem

24. Zaleca, aby Komisja zajęła się kwestią mechanizmów finansowania faktycznych i potencjalnych użytkowników, które mogłyby być udostępnione przez UE i państwa członkowskie, gdy usługi staną się funkcjonalne. W Europie, podobnie jak na całym świecie, do obserwacji Ziemi stosuje się infrastrukturę publiczną, a podążanie za zainteresowaniem społeczeństwa wiąże się z zależnością od publicznego finansowania badań i rozwoju, jak również operacyjnego wdrożenia usług.

25. Wyraża opinię, że operacyjna faza programu Copernicus jest kluczowa dla przełomu gospodarczego w rozwoju nowych technologii, jednak do podolania kosztom rozpoczęcia działalności związanym z wykorzystaniem nowych technologii przez szereg użytkowników konieczne będzie wsparcie finansowe.

26. Spodziewa się, że użytkownicy, tacy jak władze lokalne i regionalne oraz MŚP, będą nadal wymagać zachęt finansowych oraz wsparcia ze strony UE i państw członkowskich, jak również zauważa, że w zapewnianie wsparcia użytkownikom mogłaby być zaangażowana także ESA.

27. Pragnie zwrócić uwagę na dowody uzyskane z najlepszych lokalnych i regionalnych praktyk, które wskazują na to, iż w przytłaczającej większości przypadków usługi niższego szczebla w ramach programu Copernicus/GMES spełniają potrzeby polityki publicznej i okazują się przydatne do realizacji celów publicznych.

28. Proponuje, by usługi i zastosowania opracowane w oparciu o technologie kosmiczne mogły być współfinansowane z funduszy strukturalnych, pod warunkiem że istnieje wystarczająca wola polityczna oraz świadomość tych, którzy zarządzają funduszami. Mechanizm tego rodzaju wdrożono już w ramach finansowych na lata 2007–2013, kiedy to niewykorzystane środki z funduszy spójności/EFRR były przydzielane na nowy priorytet: satelitarny internet szerokopasmowy dla regionów oddalonych.

C. Uwzględnienie problemów sektora

29. Zauważa, że sektor kosmiczny charakteryzuje się długimi cyklami rozwoju. Zwiększa to ryzyko rynkowe, ponieważ potencjał rynkowy w zakresie nowych zastosowań należy oceniać z dużym wyprzedzeniem. Z tego względu przedsiębiorcom prowadzącym działalność w przestrzeni kosmicznej trudno jest przyciągnąć inwestorów. Ponadto długi okres użytkowania sprzętu kosmicznego (10–15 lat w przypadku satelity telekomunikacyjnego) sprawia, że rynek ten jest bardzo cykliczny i niezwykle trudno jest dopasować szybko podaż do zmieniającego się popytu.

30. Uznaje, że w sektorze wyższego szczebla wysokie koszty stałe wynikające z olbrzymich inwestycji w badania i rozwój oraz długi okres rozwoju i niewielki rozmiar rynku uniemożliwiają tworzenie korzyści skali, co wywołuje tendencję do koncentracji (np. przy działalności związanej z wynoszeniem). Z drugiej strony olbrzymie korzyści skali można osiągać w sektorze niższego szczebla, czyniąc w ten sposób większe rynki bardziej opłacalnymi. Charakter tych wyzwań oznacza, że nie można nie dostrzegać centralnej roli, jaką w europejskiej gospodarce kosmicznej odgrywają rządy.

31. Podkreśla, że całkowicie kluczowe dla Unii Europejskiej i państw członkowskich, prowadzących współpracę z ESA, jest bezzwłoczne podejmowanie koniecznych decyzji politycznych, prawnych i technicznych w celu zapewnienia koniecznych zasobów finansowych gwarantujących niezależny dostęp do przestrzeni kosmicznej, uzupełnienia opracowywanych już obecnie lub planowanych systemów kosmicznych oraz promowania badań i rozwoju, a także rozwoju innowacyjnych usług i zastosowań kosmicznych.

32. Zauważa, że kosmiczny przemysł wytwórczy, choć istotny z perspektywy strategicznej, w dalszym ciągu nie stanowi poważnej siły w ramach krajowych gospodarek w porównaniu z pozostałymi sektorami przemysłowymi w Europie, i wzywa do tego, aby przyszła kosmiczna polityka przemysłowa UE gwarantowała większą niezależność UE od dostaw strategicznych komponentów od krajów trzecich.

33. Zachęca ESA do dalszego wspierania organizacji zainteresowanych przenoszeniem technologii kosmicznych do innych sektorów przemysłowych poprzez finansowanie studiów wykonalności, analiz rynkowych oraz prototypów. Wsparcie dla nowych przedsiębiorstw jest dostępne poprzez inkubatory przedsiębiorczości oraz zachęty finansowe (lub kapitał zaangażowany) oferowane przez Biuro Programu Transferu Technologii ESA. Komitet nawołuje również do dialogu, który mógłby doprowadzić do zwiększenia możliwości podmiotów na szczeblu lokalnym i regionalnym.

34. Jest zdania, że jeżeli UE chce uniknąć pozostawania w tyle za międzynarodowymi konkurentami, kluczowe jest promowanie przez nią „inteligentnej specjalizacji” oraz współpracy między programami regionalnymi i programami finansowania innowacji.

35. Zgadza się z konkluzjami Rady, że kluczowym elementem inteligentnej specjalizacji jest zaangażowanie regionów jako kluczowych podmiotów europejskiej polityki innowacji, co może również pomóc sektorowi badań w uwolnieniu olbrzymiego potencjału finansowego funduszy regionalnych UE. Rozwijanie modeli biznesowych i podnoszenie umiejętności biznesowych w MŚP w dziedzinie usług dotyczących obserwacji Ziemi ma szczególne znaczenie z perspektywy władz lokalnych i regionalnych.

36. Apeluje o skoordynowane strategie unijne i krajowe w celu przyspieszenia procesu dojrzewania europejskiego sektora obserwacji Ziemi, zarówno po stronie podaży, jak i popytu. Ostatnia fala konsolidacji stanowi sygnał, że sama branża przygotowuje się do kolejnej fazy. Nadszedł czas na to, aby kluczowe grupy klientów, takie jak rządy, korzystały z zakrojonych na szeroką skalę zastosowań obserwacji Ziemi. Gdy rządy osiągną sukces w łączeniu popytu w skali UE, z jednej strony zwiększy to popyt, a z drugiej – umożliwi normalizację (oraz przyniesie branży korzyści skali).

D. Wpływ sektora kosmicznego

37. Odnotowuje, że wiele firm typu spin-off działających w sektorze kosmicznym w zakresie technologii powiązanych z naukami biologicznymi jest obecnie niedostatecznie wykorzystanych w UE i że olbrzymią korzyścią byłoby stworzenie na szczeblu unijnym dobrze ukierunkowanej strategii dotyczącej działalności typu spin-off na początku programu kosmicznego, zakładającej szerszy udział przedstawicieli innych sektorów przemysłowych.

38. Podkreśla znaczenie technologii satelitarnej w sektorze kosmicznym UE i zauważa, że w przybliżeniu dwie trzecie całkowitej sprzedaży satelitów dotyczy zastosowań telekomunikacyjnych. W kontekście kosmicznej polityki przemysłowej UE jest zatem istotne, aby uwzględnić fakt, iż rynek ten podlega cyklicznym wahaniom odzwierciedlającym przede wszystkim zmiany w popycie na satelity telekomunikacyjne GEO oraz powiązane z tym usługi w zakresie wnoszenia.

39. Zauważa, że telefony komórkowe, internet, karty kredytowe, opłaty drogowe, transmisje telewizyjne oraz prognozy pogody to tylko niektóre przykłady codziennych zastosowań, które częściowo lub całkowicie opierają się na satelitach. Inne strategiczne zastosowania obejmują między innymi: rolnictwo, monitorowanie oceanu i prądów powietrznych, nawigację statków morskich i powietrznych, monitorowanie zagrożeń, zanieczyszczeń, klimatu i środowiska.

40. Odnotowuje również, że wzrost liczby prywatnych podmiotów funkcjonujących w przestrzeni kosmicznej pozwolił na uczynienie technologii kosmicznej i usług bardziej przystępnymi cenowo i dostępnymi, co umożliwiło państwom bez krajowych programów kosmicznych oraz państwom rozwijającym się na czerpanie niektórych korzyści oferowanych przez przestrzeń kosmiczną.

41. Uznaje, że europejski program ramowy (7. PR) wniósł istotny wkład w promowanie innowacji w ramach programu Galileo/EGNOS oraz usług towarzyszących; jednak sprawozdawca może ubolewać nad tym, że w ramach 7. PR niewiele uwagi poświęcono zastosowaniom, podczas gdy koncentrowano się na sektorze wyższego szczebla.

E. Przyszłe podejście do kosmicznej polityki przemysłowej UE

42. Zastanawia się, czy nacisk, który jak dotąd kładziono na rynek pracy, infrastrukturę oraz zgodność z konkurencją (innymi słowy – jakość środowiska gospodarczego) jest wystarczający, lub czy uwagi nie powinno się skierować zamiast tego na zdolność do produkowania dóbr i usług przeznaczonych na eksport.

43. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że programy GALILEO i Copernicus zostały uwzględnione w wieloletnich ramach finansowych UE na lata 2014–2020.

44. Zwraca uwagę, że pomimo, iż europejska strategia na lata 2014–2020 koncentruje się na badaniach i rozwoju oraz zaawansowanej technologii, to jeżeli budżety państw członkowskich na badania i rozwój pozostaną poniżej poziomu wyznaczonego w strategii lizbońskiej, UE może stracić swoją przewagę konkurencyjną w tej dziedzinie na rzecz szybko rozwijających się krajów uprzemysławiających się, takich jak Indie, Chiny i Brazylia.

45. Zauważa, że sukces dowolnej polityki przemysłowej jest nieodłącznie związany z trendami makroekonomicznymi w UE oraz krajowych gospodarkach, i apeluje o rozwój zaawansowanej technologicznie produkcji przemysłowej opartej na intensywnych badaniach, w której można wykorzystać przewagę konkurencyjną.

46. Uważa, że zrównoważone wdrożenie strategii „Europa 2020” jest ważne; zastanawia się przy tym, czy konkurencyjność w innowacyjnych sektorach jest wystarczająca, by zwiększyć zatrudnienie i wzrost w całej gospodarce UE, a także apeluje o udzielenie wsparcia całemu sektorowi kosmicznemu, tak aby struktura sektora była bardziej zrównoważona pod względem obecności dużych, średnich i małych przedsiębiorstw.

47. Uznaje, że ponieważ Komisja Europejska nie dysponuje narzędziami (takimi jak inteligentna specjalizacja) umożliwiającymi zagwarantowanie bardziej geograficznego podejścia do polityki przemysłowej w kluczowych sektorach, w dalszym ciągu należy wiele uczynić, aby zagwarantować wystarczający dostęp do finansowania (kapitału wysokiego ryzyka) ze źródeł, które charakteryzują się niską awersją do ryzyka.

48. Zaznacza, że bliskie relacje między szczeblem lokalnym/regionalnym, który współpracuje z sektorami przemysłowymi w celu rozpoznania i wsparcia ich pierwszych kroków, a szczeblami krajowymi/wspólnotowymi powinny stanowić istotny aspekt polityki przemysłowej UE.

F. Pomocniczość i proporcjonalność

49. Zgadza się z opinią Komisji, że zgodnie z art. 4 ust. 3 TFUE w dziedzinach badań, rozwoju technologicznego i przestrzeni kosmicznej Unia ma kompetencje do prowadzenia działań, w szczególności do określania i realizacji programów, jednakże wykonywanie tych kompetencji nie może doprowadzić do uniemożliwienia państwom członkowskim wykonywania ich kompetencji. Kompetencje dzielone będą istnieć do czasu, gdy UE stworzy prawo wtórne w tych dziedzinach, a wówczas krajowe parlamenty będą musiały zlikwidować sprzeczne względem niego przepisy krajowe.

50. Odnotowuje, że rozproszenie i ograniczenie finansowania przeznaczanego na badania kosmiczne jest uważane za jedną z głównych barier dalszego rozwoju działań w przestrzeni kosmicznej i z tego względu apeluje o lepszą koordynację działań w przestrzeni kosmicznej pomiędzy UE, ESA oraz poszczególnymi państwami członkowskimi, co pozwoli Europie objąć światowe przywództwo w sektorze kosmicznym. O znaczeniu zaangażowania UE w finansowanie badań kosmicznych świadczy to, iż wiele z nich nie zaistniałoby bez wsparcia KE. Działalność UE w tej kwestii jest zatem uznawana za niezbędną.

51. Jest zdania, że działania zaproponowane w komunikacie są konieczne, ponieważ poruszana kwestia obejmuje aspekty transnarodowe, których nie można w zadowalający sposób uregulować na poziomie państw członkowskich, oraz ponieważ istniejące środki unijne i ukierunkowana pomoc udzielana w obrębie obecnych ram nie są wystarczające do osiągnięcia zamierzonych celów. Proponowane działania ze względu na ich skalę oraz skuteczność przyniosą wyraźne korzyści w porównaniu z rozproszonymi działaniami na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, przede wszystkim za sprawą korzyści skali, gdyż kompleksowe programy kosmiczne wymagają inwestycji na poziomie, na jaki państwa członkowskie samodzielnie nie mogą sobie pozwolić.

52. Zauważa ponadto, że celem obecnej inicjatywy nie jest zastąpienie inicjatyw podejmowanych przez państwa członkowskie. Ma ona na celu uzupełnienie działań podejmowanych na tym szczeblu oraz wzmocnienie koordynacji, gdy taka koordynacja jest konieczna do osiągnięcia wspólnych celów.
53. Uznaje argumenty za jasne, odpowiednie i przekonujące. Dlatego też działania UE zaplanowane w komunikacie są zgodne z zasadą pomocniczości.
54. Zgadza się z Komisją, że – w kwestii proporcjonalności – UE powinna wprowadzać przepisy wyłącznie w zakresie, w jakim jest to niezbędne. Należy dać pierwszeństwo zachęcaniu do współpracy państw członkowskich, koordynowaniu działań krajowych lub uzupełnianiu i wspieraniu takich działań w drodze wytycznych, ustanawiając mechanizmy wymiany informacji itp. Istotnymi aspektami wymagającymi uregulowania w kontekście rodzącej się polityki kosmicznej UE będą normy przemysłowe, kwestie związane z operacjami technicznymi oraz komercyjne wykorzystanie infrastruktury komunikacji satelitarnej.

Bruksela, 8 października 2013 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
